Pilda semănătorului

Krefeld, 4 decembrie 1983, ora 15

Ewald Frank

Citim din Matei 13:18-19:

"Ascultaţi dar ce înseamnă pilda sămănătorului. Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăţie şi nu-l înţelege, vine Cel rău şi răpeşte ce a fost sămănat în inima lui. Aceasta este sămânţa căzută lângă drum".

Când citim un astfel de Cuvânt al Domnului, acesta trebuie să ne mişte pe toţi. Aici nu este vorba doar despre o predică pe care o ţine un evanghelist, sau despre un Cuvânt tare, sau despre un referat.

Aici este vorba foarte clar despre Cuvântul lui Dumnezeu; despre Cuvântul care are legătură directă cu Împărăţia lui Dumnezeu, şi anume despre ceea ce se întâmplă în Împărăţia lui Dumnezeu.

Nu ceea ce se tălmăceşte politic sau ce se manipulează religios, ci aici este vorba despre Cuvântul Împărăţiei, despre Cuvântul adevărat, despre Cuvântul curat, despre Cuvântul lui Dumnezeu care cuprinde Împărăţia lui Dumnezeu, cu care este legat împreună pentru a ne arăta ce a planificat Dumnezeu în Împărăţia Lui şi ceea ce doreşte El să facă.

Şi totuşi, aici este scris:

"Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăţie şi nu-L înţelege, vine cel rău şi răpeşte ce a fost sămănat în inima lui".

La acest om, sămânţa a căzut lângă drum. Aceasta este mai trist decât dacă cineva nu ar fi auzit Cuvântul Împărăţiei. Mesajul lui Dumnezeu pentru acest timp cuprinde (are) totul ce apaţine de Împărăţia lui Dumnezeu. Când cineva-l aude şi nu-l înţelege, la acela vine cel rău, smulge totul afară, Îl scoate din inima Lui, iar pentru acest om, sămânţa este căzută lângă drum.

A fost doar un lucru trecător, a auzit dar nu a înţeles, a auzit dar nu a crezut de tot, nu a fost primit, acceptat complet, un Cuvânt auzit şi totuşi a trecut pe lângă unul sau celălalt.

A auzit, şi nu s-a lăsat adus în legătură cu tot Cuvântul lui Dumnezeu pentru a zidi un Cuvânt al lui Dumnezeu peste un alt Cuvânt al lui Dumnezeu şi să dea dreptate Domnului în toate lucrurile, ci a auzit pentru a nu înţelege.

Din aceasta nu trebuie să facem un secret (taină) cu privire la cine sunt aceia care nu înţeleg Cuvântul lui Dumnezeu. Sunt toţi aceia care sunt convinşi de ei înşişi, care întotdeauna au avut dreptate, au ştiut întotdeauna totul, întotdeauna le-a fost totul clar, chiar înainte de a fi predicat acest lucru. Aceştia sunt acei oameni pentru care Cuvântul era doar un lucru trecător.

De mult timp a căzut sămânţa pe drum, iar astfel de oameni se duc pe drumul propriu, cu toate că au auzit Cuvântul Înpărăţiei, dar nu L-au înţeles.

Mai departe este scris despre sămânţa căzută în locuri stâncoase. Matei 13:20-21:

"Sămânţa căzută în locuri stâncoase, este cel ce aude Cuvântul, şi-L primeşte îndată cu bucurie; dar n-are rădăcină în el, ci ţine până la o vreme; şi, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de El".

Acest Cuvânt are o greutate foarte mare. Am observat despre ce este vorba aici? Este vorba despre faptul că noi auzim Cuvântul, şi cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului pe care L-am auzit, ne ridicăm şi ne pregătim, atunci aruncăm "puşca în grâu" şi mergem pe drumul nostru.

Aceştia sunt oamenii, nu ai noştri, Dumnezeu să ne ferească de aceasta, dar sunt astfel de oameni, care aud Cuvântul, dar Cuvântul nu poate să se înrădăcineze în ei.

Totul este aşa de furtunos, împins încolo şi încoace, o creştere nu este posibilă; ei sunt rupţi în interiorul lor şi nu pot să predea (să pună la dispoziţie) inima lor sau pământul pentru Cuvânt, aşa cum ar trebui să fie. Aici este scris într-adevăr:

"Sămânţa căzută în locuri stâncoase este cel ce aude Cuvântul şi-L primeşte îndată cu bucurie".

Este o "uimire" despre Mesaj şi despre mesager, aşa încât ne gândim "pe aici trec toţi caii" (proverb german).

Iar când trece această "uimire" (mirare duhovnicească), iar realitatea devine realitate pentru ei, atunci această "mirare" nu va mai lăsa nimic în urma ei. Iar dacă mai vine şi prigonire din pricina Cuvântului vorbit de Dumnezeu, atunci totul este un trecut, totul s-a sfârşit, iar astfel de oameni sunt numiţi "copii de o clipă" (în Biblia germană).

Despre a treia sămânţă ne este spus în Matei 13:22:

"Sămânţa căzută între spini este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia şi înşelăciunea bogăţiilor îneacă acest Cuvânt, şi ajunge neroditor".

Acest Cuvânt este foarte, foarte serios. Voi observaţi că toate aceste trei lucruri devin tot mai serioase, locul devine tot mai strâmt, iar dacă presupunem că li se vorbeşte doar altora, atunci trebuie să recunoaştem că şi nouă ni se vorbeşte aici. Nu este nimeni care să-şi poate scoate "capul afară din capcană".

Ne este vorbit tututor şi suntem provocaţi de Dumnezeu la o cercetare proprie: cum am primit Cuvântul, pe ce pământ a căzut, ce împrejurări ne-au însoţit de când am auzit Cuvântul, dacă a putut să aducă roade, de fapt cum stăm cu toate acestea?

Dacă în toate situaţiile ne gândim doar la ceilalţi, nici nu trebuie să venim în acest loc. Atunci putem să rămânem acasă, căci şi acasă putem face acelaşi lucru.

În adunare, cercetarea personală este la locul ei, iar Dumnezeu ne vorbeşte şi doreşte să ne supunem Cuvântului Său. Aici este vorba despre îngrijorările pământeşti, şi cine nu le are?, Cine nu le are? Cine are bani, are îngrijorări, cine nu are bani, are şi el îngrijorări.

Indiferent pe cine am lua, fiecare om, chiar dacă este foarte bucuros câteodată, dar dacă l-am putea vedea între cei patru pereţi de acasă, atunci am şti că şi acolo sunt unele îngrijorări sau necazuri care din exterior nu sunt vizibile deloc.

Şi totuşi trebuie să rămână o turmă care rămâne neatinsă de toate aceste îngrijorări, care în toate împrejurările, prin toate greutăţile vieţii, prin înşelăciunea bogăţiilor, prin tot ce poate sau vrea să înece (sau să sufoce –traducerea germană) acest Cuvânt, să rămână o turmă ţinută de Dumnezeu.În versetul 23 este scris:

"Iar sămânţa căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul şi-l înţelege; el aduce roadă: un grăunte dă o sută, altul şaizeci, altul treizeci."

În această pildă este amintită ultima gloată, o gloată care trece de primele trei încercări (examene).

Va trebui să treacă nevătămată prin aceste trei stadii sau trei etape, pentru a fi aliniată în cea de a patra şi pentru a aduce roadă. Dacă vom aduce roadă de o sută, de şaizeci sau de treizeci, despre aceasta nu trebuie să ne certăm, depinde de plinătatea pomului şi a fructelor.

Aceasta o ordonează însuşi Dumnezeu. Important este ca noi să ne numărăm printre aceştia din urmă.

Aceasta este totul pentru mine şi pentru toţi cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu în aceste zile. Dacă Domnul Isus spune:

"Cine ascultă Cuvântul Împărăţiei (celelalte traduceri scriu "Împărăţia Împăratului"), este vorba despre Împărăţia Împăratului Dumnezeu.

Este vorba despre Împărăţia lui Dumnezeu, iar în această Împărăţie, aşa cum am spus, este doar un Împărat. Măsura dată este Cuvântul Lui şi noi observăm că la primul pământ este spus că nu-L înţeleg, la al doilea şi la al treilea nu se revine la acest gând (de neînţelegere), iar la al patrulea se spune că aceştia sunt oameni care aud şi înţeleg. Aceştia sunt cei care aduc roadă, indiferent câtă.

Acum se măsoară roadele. Ce este roada? Cum recunoaştem roada? Din ce este alcătuită? Despre toate acestea nu mai putem vorbi astăzi. Dar ar ajunge ca Domnul să mă poată alinia în această gloată, ca prin harul Său, cu ajutorul Său şi cu puterea Lui să pot trece pe lângă primele trei ţarcuri. Să mă pot arăta înaintea feţei Lui nevătămat, să primesc Cuvântul Lui, să-L înţeleg, să-L ordonez biblic în Împărăţia Lui, iar apoi să lucreze în noi toţi prin har acele roade pe care doreşte să le găsească la venirea Lui.

Aceasta să ne-o dăruiască Domnul tuturor prin har, ca să credem Cuvântul Împărăţiei lui Dumnezeu, întregul Mesaj care ne trâmbiţează întregul Plan de Mântuire, care ne-a introdus în aceste lucruri dumnezeieşti, ca noi să auzim Cuvintele lui Dumnezeu să le primim prin credinţă, să le trăim, să le păstrăm şi să ne devină o descoperire în inimile noastre.

Eu sunt de convingere că Dumnezeu va lăsa să ne reuşească aceasta, prin har. Aveţi aceeaşi convingere? Atunci dorim să aducem Dumnezeului nostru cinstea şi rugăciunea ce I se cuvin. Să nu fim doar nişte ascultători uituci, ci oameni cărora le-a fost descoperit Cuvântul lui Dumnezeu, şi astfel am putut fi incluşi în Planul lui Dumnezeu prin har. Pentru0020aceasta dorim să-I mulţumim Dumnezeului nostru şi să-I aducem lauda şi cinstea.

De bună voie dorim să ne deschidem cu toţii inimile şi gurile şi să-I mulţumim Dumnezeului nostru din toată inima. Să venim în faţa Lui pentru aceasta. Să cântăm cântarea:

"Aşa cum sunt la tine vin". Amin!